

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

قَالَ النَّبِيُّ ﷺ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرٌ مِنْ شَرِّهِ

Muhterem Müslümanlar!

Bugünkü hutbemizin konusu imanın kıymet ve değeri hakkında olacaktır.

Rabbul ‘âlemin Kuran-ı Kerim’de şöyle buyuruyor: **O Muttakiler ki gabya iman ederler, namazı kılarlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan Allah rızasını kazanmak için hayır yolunda harcarlar.** (Bakara, 3)

Bir gün Cebrâil Aleyhisselâm, Peygamber Efendimiz ﷺ’e iman hakkında sorduğunda, Allah Resûlü ﷺ şöyle buyurmuştur: **İman Allah’a, meleklerine, Kitaplarına, Peygamberlerine, Ahiret gününe ve kaderin hayrına ve şerrine inanmandır.** (Müslim, Birr, 6747)

Muhterem Cemaat!

İman; insanın gönlünde parlayan bir nurdur. Allah Teâlâ, bizlere büyük bir lütuf ve ikramda bulunarak Müslüman anne babalardan dünyaya gelmeyi takdir etmiştir. Bu, farkına varmamız gereken en büyük nimettir.

Ne var ki, kimileri uzun arayışlar, büyük buhranlar, acılar ve belalar neticesinde bu nimete erişmektedir. Oysa biz çoğu zaman bu nimetin kıymetini bilemeden, elimizin altındaki hazineyi sıradan bir miras gibi görürüz.

İmanın değeri, ancak onu kaybetme tehlikesiyle karşılaşıncı anlaşılır. Modern dünyanın fırtınaları, insanı nefsinin arzularının merkezine yerleştirirken; şeytan türlü hileleriyle hakikatin üzerini örtmeye çalışmaktadır. Böyle bir zamanda Allah Teala’nın iradesine boyun eğmek, nefsin ve dünyanın süslü çağrılarına karşı “Hayır, Rabbim ne emrettiyse odur hakikat!” diyebilmek oldukça zorlaşmıştır.

Ne yazık ki, günümüzde birçoğumuz okumayı ve araştırmayı sevmeyen, imanını atalarından devralan birer **âhir zaman müslümanı** haline geldik. Bunun sonucu olarak, imanımızı koruma noktasında zayıf düşüyor, onun kıymetini gerektiği gibi idrak edemiyoruz.

Unutmayalım ki, imanın kalpte kökleşmesi kulaktan duyma bilgilerle olmaz. İman; sağlam delil, sahih bilgi ve ihlâs ile güçlenir. Ehlinden öğrenilmeyen, Kitap ve Sünnet’ten beslenmeyen bir iman; ilk fırtınada savrulur gider. Çünkü nefis daima meyleder, şeytan ise hak libası giymiş batılı hakikat gibi süsleyerek karşımıza çıkarır.

Bu sebeple, imanımızı korumak istiyorsak; **ilimle, amelle ve salih insanlarla beraber olmakla** onu kuvvetlendirmeliyiz. İman, bir ağaca benzer; kökü ilimle beslenmezse kurur, dalları amel ile sulanmazsa meyve vermez.

Değilse, nefs-i emmârenin meyyal sıfatına kapılıp süslü sözler ve türlü fitnelerle önümüze konan hakikat zanneder, hak libası giymiş batılın rüzgârına kapılır gideriz **neûzü billâh**. Hele ki yaşadığımız küfür diyarında, gayrimüslimlerin âdet ve yaşayış biçimlerine özenip onların tesiri altında kalır, farkında olmadan kendi kimliğimizden, inancımızdan uzaklaşırız.

Kıymetli Kardeşlerim!

İman, insana izzet ve huzur kazandırır; kalbi aydınlatır, gönle sabır ve sükûnet verir. İmanla dolan bir gönül, dünyanın geçici sıkıntılarını sabırla karşılar. İmanla yaşayan bir kul, ölüm karşısında bile sükûnet ve ümitle Rabbinin rahmetine yönelir.

Hutbemi bir ayeti kerime ile bitiriyorum. Cenâb-ı Hak, Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurur: **“Allah iman edenlerin dostudur. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır.”** (Bakara, 257)